

1883-01-07

AFSENDER

Sophie Reinhard

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Egholm

Modtagersted:

København

Omtalte personer:

Vilhelm Bissen

Kgl. Akademi for de skønne Kunster

Viggo Pedersen

Hedvig Kristine Antoinette Reinhard

Frans Schwartz

Laurits Tuxen

Omtalte steder:

Holbæk, Danmark

Tølløse, Danmark

Arkivplacering:

Mappe 46 nr. 9a-b

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

Besvarelse

Lydbrev 7 33

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 46 Nr. 9 A

Kjære Jakobin! Sært skal De have Tak for
Dit Brev, som jeg glædede mig meget over. Ja,
jeg kan godt forstås Din Sammenligning med
Lillebørgen. Det maa være ubestemt at vi saa
meget nyt bade af Natur og Kunst.

I Lørdags rejste jeg ned til Follais Frøstegaard
for at være Sættelavn der. Der bor en Pastor
Lundvahl, som er gift med en af Hoders Uly,
Sonsdatter, en Datter af Stiftsprovst Toyde.

Baade han og hun og deres to Sønner og en
Datter er usædvanlig elskværdige og begavede. Men
næsker saa jeg havde det udmærket. Jeg vilde nok
allerkelst have været hvin naturligt, men Sønner
var for kort og Uly for lang til det.

Follais Frøstegaard er saadan en rigtig hyggelig
gammel rimmelig Frøstegaard. Værelserne er
store, men lave, paa Dagligstuen var, ^{paa} ~~en~~ Grund
af, at en af de forrige Frøster var gift med en
Comtesse, blev gjort en Aen højere. I Sommer
var Hedvig og jeg første Gang der ned, de har
flere Gange besøgt os, og Lader og Moder dem men
vi havde som sagt ikke været der før, saa paa en

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Kæde kjendte vi dem ikke, saa jeg og
Hader kom saa tæt tæt over ^{hvide} ~~hvide~~ ^{hvide}
saa der var vi alle kaldet ^{hvide} ~~hvide~~ ^{hvide}
hvideste, saa saa dem Kæde kjendte vi dem alle,
selv og de er saa søde og elskværdige, saa man
strek er kjendt hos dem.

Minuar var ikke kjendt, men det var
er nogle stor ældre end jeg, og en Uvilde af
hvide kom som Hvidene. De spillede begge
to for os om Aftenen efter Næ, Pastor Ludvig
spiller Brædt, saa vi fik ogsaa nogle Quæter
for Brædt og Klav, og det var for uoverskueligt at
høre det Klav spæ. Blant andet spillede
ik Landball paa Isen af Brættene. Og saa
tatte vi sammen, og det er saa uoverskueligt at tale
med Folk, naar symfoniene med saa jeg havde
det som sagt skrevet. Klavet har dem ved det
saa, men vi saa dem ikke, de var kom oppe paa
Højskolen. De jeg kom her til i Gaar, var her
nu hal Næsten, saa her kom de med i Dags
og tog sig en Symfoni med Sjæne paa Gaarden.
Det er en underlig Sord, paa at ride saadan som
paa Gaard til Gaard og drikke, af dem her var,
saa allerede flere faldt og det paa for sigs tre

Dage. I Frederiksberg har de sig fornuftige ad,
der sendtes alle de hvide Skatteens Kæde
i en Dørvæng og ved saa maskerede og udgik
teve med paa Markedspædem og slog Kæde af
Huden, om Aftenen var der saa Bal, der siges
saa med.

Saa sidder jeg da her i Gjen, paa en Tid som paa sel,
til Kæde er der dem saa Upar og saa stærk
er vi da til Søndag, i Faldet kiggede Uvildene
na at kigge frem, de Dage, jeg var der, var det
saa svært, men nu er det skap. Det siges.
Ja jeg skal ogsaa saa glad, naar jeg hører dem
første Saa minne, ja endog saa naar dem
første Næ stikker mig. Nu kom kom
Lægen, og dem er bedre, end saa dem en Dørvæng,
naentilten er ogsaa affjæret af Lægen.
der er ikke nogen anden Læge, der glæder sig saa
over Lægen, som dem, naar jeg det er, som saa dem
ikke kunde ha stille, men maatte give en
fløde Læge og meddele dem til Søndag.
Indvæng af Læge, saa havde de faaet en
Daglige her for nogen Tid siden og sat dem
i Bred, men nu i Højskolen var dem klappet
ud og fløjet bort, og glad var jeg da, jeg hørte det,
det er dem utrolig Sjæl, men jeg, at holde Læge

i Brev, jeg ved ikke noget yndeligere end at se
denne flage og slaa mod Brevet.

Men jeg har jo for Resten en Håb at plukke med
Dig, hvor kan Du vide, om jeg ^{ikke} kan have noget
innd, at Du viser mit Brev til V. Pedersen?
Det ved jeg jo knap selv, jeg kjender ham jo ikke,
men Måler er han jo, og derfor skulde Du naturlig
vis netop ikke have vist ham den, om ogsaa han
saa for Resten ikke er saa slemt. Jeg bryder mig
ikke om at sige en Tegning til Kæder, for hun
overer Seplade der, ^{og forresten vil jeg ikke, at du skulde have det} men til mig sporde jeg det kun
nøddigt, for det er egentligt latterligt af mig at sende
Tegning til Dig, og det synes naturligt V. Pedersen
ogsaa; men Du har vel sagt ham, at Du havde of-
fret mig til det og lovet mig en i Stedet.

Nå, nu har Du faaet Dine Skjænde, lad mig saa se, Du
aldrig gjør det mere, for det er meget uædelt, jeg
kunne have Lyst at høre V. Pedersen tappe Dig lidt
for det.

Lørdag 11.

Lidt endte jeg med at skjænde, nu vil jeg dog ikke
fortælle med det, men sig Dig Tak, fordi Du gjør
mig opmærksom paa det med Stregene paa Grauen,
den Regi Ting kan man saa let glemme, for man
er saa dum.

Besvart

Så i Dag gik jeg ned til Hølløksfjord, Vejret var
hvorvilde, den blødeste mildeste Luft og Graue
ne i Skoven jeg gik igennem duftede så for
sarsøgtigt, der er nemlig en Grauekov næsten helt
oppe fra Gaarden og ned til Spanden, der er en Spandling
vej herfra. I Kæde ved Spanden var der saa dejligt,
den er rigtig nok tillagt; men i Dag havde det vist,
saa der stod Vand over Sne, saa man godt kunde
bilde sig ind, at der var saubent Vand. Der var over
det hele noget, saa man godt kunde mærke, det dog
nu er Februar vi er i og ikke December. Jeg maa
for Resten sige Dig, at jeg er underlig kjed af Graue,
her er næsten ikke andet her end Graue og Birke,
de sidte staa nu saadan net plantede i en Park,
og Graue i Skoven staa i Række og Række, og saa
man saa tanker paa Hestehaven, saa er de udgjet
kjedelige; skjøndt de er naturligvis dog bedre end
ingenenting. ~~Sklen~~

Du siger, Du selv gjør "Det stogde saa godt, at der
ikke er noget at sige til det" Ja det kommer nu
an paa, hvor godt det er, Resultaterne er meget smaa,
det véd jeg, det er nu heller ikke det samme, som
at være Kælsens, god det var, det var meget uenig

mere, jeg vilde nej, man skulde helst gøre
det lidt paa en anden Maade, og det er ikke saa
ucent altid, naar naar det er saa lidt lovenende
Boriv, naar har at gøre med som disse her. Nej
jeg vilde saamaaned sige, jeg var Dekorationsma-
ler, det har jeg altid haft en ulykkelig Hjalper til
Hr. Brøckes havde for Resten engageret mig til
at male hans Vægge, men saa blev vi uenige om
Penalene for jeg, han vilde kun give mig én,
og jeg vilde have en god og en fin.

Mandag Morgen. Dette Brev vil jeg dog so at paa
lidt hurtigere af Leds end det andet. Nu's Jeg er
det vist Trost igjen, ja foraar kan vi jo heller ikke
vente endnu. Du skriver om Petapper paa Sjætte
Parberui det tænker man sig ikke rigtig, er det
almindeligt at Kulden er saa stærk? Det var
de kjædeligt, at Halsen igjen gør Smerter, ja nu
hjælper det vel, naar foråret kommer. Hvad Leds
forsvarede Du af de stridende Parter med Lemper
til Skademiit. Nu vil de jo laane Geuge til et stort
Maler, Buisen og Schwartz og Euseu. Man for nu
skal laane et nyt Lokale til Selskabet. Nu
den anden Leds ikke nu vil gøre nogle Endringer.

ueller, eller om det virkelig saadan skulde oploste,
det velde dog vist vere rent galt i et saa lille
Land som Danmark var? Udenforstaaende kan
nu ikke rigtig forstaa, hvad det egentlig haender om.
I Dag fik jeg Brev fra Moder, hun var saa glad
for det Brev, Du har en høj Stjerne hos hende,
huv skrev, huv skulde til at svare Dig, saa nu
faar Du maaske vere Brevet paa samme Tid.

Ja jeg har egentligt ikke mere at sige nu, saa jeg
tror hellere jeg vil slutte og kan endnu sige,
at jeg glæder mig til Solkummet paa Tegningerne
og til at høre om de udsprenge Blade og Lør-
aarforummelserne. Mange Hilsener fra

Sophie Reinhard.

Du er vel ikke endnu begyndt at male paa
noget?

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 46 Nr. 95